

Peter Lemke (1921-2005) var i 1981 Profilen i Holmboen og fortalte om det at være postbud

For en måneds tid siden, helt præcis d. 19. januar 1981, kunne landpostbud Peter Lemke fejre sin 60 års fødselsdag, Lemke er født og opvokset i Holm. Det, der i dag er Damgade 18, var hans barndomshjem.

Er der noget, du husker særlig godt fra din barndom?

Ja, det var da nabogården brændte. Jeg var taget med en skolekammerat hjem. Han boede på den gamle skole. Da vi stod og kikkede ud ad vinduet, så vi flammerne og røgen. Det kan nok være, jeg fik travlt med at komme hjem. Vi kunne jo ikke se, hvilken gård der brændte. Da jeg kom næsten hjem, mødte jeg to mænd, der prøvede at redde noget indbo. De kom bærende på en slags høj kommode, en vertiko, men vejen var spærret af et ståltrådshegn, og hvad gjorde de? De kastede kommoden over hegnet, så den gik i stykker. Det gjorde et stærkt indtryk på mig. De kunne jo lige så godt have ladet kommoden stå.

Og fra din skolegang har du da nogle minder?

Nej egentlig ikke. Det jeg husker bedst, er fra det sidste år jeg gik i skole. Det er ikke fra skolen, men konfirmationsforberedelsen. Vi holmbodrenge var nødt til at gå ad kirkestien ind til præstegården, hvis vi ikke havde lyst til et rask lille slagsmål med drengene fra Nordborg. Da jeg var konfirmeret, hjalp jeg hjemme et halvt års tid, for derefter at fortsætte skolegangen på Nordborg Slots efterskole. Derinde var nu afdøde lærer Jensen ansat. Jeg har stadig den trillebør, jeg lavede i sløjdtimerne. Den er kun til pynt nu, men det er da helt pudsigt, at den har tjent mig i så mange år. Jeg var på efterskolen i tiden 1936-37. Da jeg var færdig med skolen, skulle det selvfølgelig være landbrug, jeg skulle lære. Jeg kom til Lavensby. Der tjente jeg to steder. Det ene sted i fem et halvt år og det andet sted i halvandet år. Det var en dejlig tid, selv om det var under krigen. Jeg husker ganske tydeligt, den nat Holm blev bombet. Vi stod ude i gården og troede det var Åbenrå, det gik ud over. Det var godt, jeg ikke vidste, det var i Holm; men den næste dag om aftenen var jeg hjemme. Og Gud ske lov var der ikke sket noget med min familie. Jeg mødte min kone Annemarie i Lavensby, og vi blev gift i 1943,

Det var jo under krigen, og de fleste bryllupper blev holdt om eftermiddagen på grund af mørklægning og udgangsforbuddet, men vort bryllup blev fejret om aftenen på Søby kro, for som værten sagde, vi kunne jo bare feste til næste dags morgen og det gjorde vi.

Efter brylluppet flyttede vi hjem til Holm et par år, hvor jeg hjalp til i landbruget,

Peter og Annemaries hus i Nordborg.

I 1945, da krigen var forbi, manglede man en afløser ved postvæsenet. Jeg søgte stillingen og fik den, og begyndte som afløser i Holm. Den gang var mit distrikt noget større end i dag. Der var 162 stæder, jeg skulle aflevere post mod 190 steder i dag. Før gik min tur over Ulbjerg, Dyvig og ud til Lønsømadevej og rundt med stranden. Jeg har aldrig gået post i Nørreløkke.

Du har sikkert oplevet mange sjove episoder på dine postture?

Ja, mange. Nogle morsomme, andre mindre morsomme, men sådan er det jo med alt. Den første vinter var drøj, for hvor fik vi en masse sne i januar. I mange dage var jeg nødt til at lade cyklen stå nede ved smed Schwartz og så tage min rygsæk med posten og gå til fods. Ja, også en af de mere morsomme oplevelser. Som landpost blev jeg tit brugt som "bydreng" af de folk, der boede ret ensomt. Engang havde jeg haft et par sko med fra skomageren og betalt for reparationen. Da jeg kom med skoene, sagde man tak, og jeg blev budt på en tår kaffe. Inden jeg tog videre, spurgte jeg efter pengene. Penge! Skal du og- så have penge? Vi havde jo siddet og snakket, så betalingen for skoene var glemt. Det har vi grinet ad mange gange senere. Det blev- næsten et motto for os. Manden i huset spurgte tit: Skal du også ha' penge i dag? Ja sådan var det dengang. I dag er det hele blevet mere fortravlet. Før var det en fornøjelse at cykle turen og se årstidernes skifte, nu er der ligesom ikke rigtig tid til det mere, selv om min tur er blevet kortere.

Hvor mange kilometer har du tilbagelagt i de snart 35 år, du har været postbud?

Jeg kører i gennemsnit 25 km om dagen. I de 35 år er det ikke blevet så få, sådan omkring 2,5 000 vil jeg tro.

Nu hvor du har rundet de 60 år, har du så tænkt på at holde op?

Jeg kom en gang til at sige, at når det nye posthus er bygget, vil jeg holde op. Det ser ud til, at der vil gå et par år endnu. Den 1. juli i år kan jeg fejre 35 års jubilæum som cyklende landpostbud.

Er der blevet tid til fritids- interesser?

Åh ja. Jeg har faktisk tre ting, jeg kan bruge min fritid til.

Min arbejdstid er ideel, nemlig fra 6 - 13,

Jeg er lidenskabelig lystfisker. Det vil sige, jeg fisker kun fra land. Jeg kan også vældig godt lide at arbejde i haven. Og så for det tredje Nordborg frivillige Brandvæsen.

Det er ved at være længe siden, vi har set dig i Holm,

Nå ja, før jul faldt jeg og brækkede venstre arm, men det går fremad, Jeg regner med at være i gang igen i midten af februar.